

Sygn. akt I C 2512/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2014r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Maja Snopczyńska

Protokolant Marta Bykiewicz - Drzewakowska

po rozpoznaniu w dniu 10 października 2014 r. w Świdnicy

sprawy z powództwa A. P.

przeciwko Gminie Ś.

o nakazanie

I. powództwo oddała.

II. nie obciąża powódki kosztami procesu.

Sygn. akt I C 2512/13

UZASADNIENIE

Powódka A. P. – po sprecyzowaniu żądania – pozwem skierowanym przeciwko Gminie Ś. wniosła o przywrócenie na działce nr (...) w B. stanu zgodnego z prawem poprzez nakazanie stronie pozwanej wytyczenia pasa drogowego umożliwiającego swobodny i bezpieczny przejazd pojazdami mechanicznymi ewentualnie o przywrócenie na działce nr (...) w B. stanu zgodnego z prawem poprzez nakazanie pozwanej wycięcia drzew znajdujących się w pasie drogowym aktualnie istniejącym w terminie jednego miesiąca od uprawomocnienia się wyroku a w przypadku niewykonania – upoważnienia powódki do wykonania tej czynności na koszt zobowiązanej Gminy względnie o nakazanie pozwanej złożenia wniosku o zezwolenie na wycinkę drzew rosnących w pasie drogowym na działce nr (...) w B. i uniemożliwiających przejazd tą drogą pojazdami mechanicznymi oraz zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu podniosła, że dojazd do nieruchomości powódki możliwy jest wyłącznie przez drogę biegnącą przez działkę nr (...), z której korzystanie jest niemożliwe, z uwagi na rosnące tam drzewa; jest to droga wewnętrzna korzystanie z takich dróg podlega regulacjom prawa cywilnego w tym przepisom o ochronie własności; wskazała, że roszczenie swoje powódka opiera na art. 222 §2 kc w zw. z art. 144 kc.

Strona pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu, podnosząc, że nie może ponosić odpowiedzialności za subiektywne poczucie powódki o konieczności wycinki drzew, powódka nie udowodniła, że wskutek zachowania się (zaniechania pozwanej zagraża powódce bezpośrednio szkoda, bądź zakłóca to korzystanie z nieruchomości powódki; sporny pas drogi wewnętrznej zapewnia powódce przechód i przejazd do jej nieruchomości i w żaden sposób nie ogranicza jej korzystania ponad miarę.

W TOKU POSTĘPOWANIA SĄD USTALIŁ

NASTĘPUJĄCY STAN FAKTYCZNY:

Powódka jest właścicielem nieruchomości gruntowej położonej w B..

DOWÓD odpis kw (...) k. 10-19

N.

ta decyzją z dnia 2 IV 2009r została podzielona na 7 działek przeznaczonych do zbycia. Następnie decyzją z dnia 8 lipca 2009r wydzielono z trzech działek kolejne 6.

DOWÓD: decyzja z dnia 2 IV 2009 k. 21

z 8 VII 2009r k. 22

wykaz zmian gruntowych k. 95-96

zeznania powódki nagranie płyta CD k 144

Działka nr (...) jest własnością strony pozwanej.

BEZSPORNE

Dojazd do powyżej opisanej nieruchomości odbywa się drogą wewnętrzną – działką nr (...). Początkowo nie było problemu z dojazdem do nieruchomości, ale po wytyczeniu granic drogi okazało się, że granice działki nie pokrywają się z rzeczywistym przebiegiem drogi, zaś na środku działki mającej być drogą rosną topole.

Po istniejącej drodze odbywa się przejazd pojazdami.

DOWÓD: fotografie k. 92, 119- 122

Protokół wznowienia granic k. 109-114

Zeznania świadka R. K. nagranie płyta CD k 144

Powódki nagranie płyta CD k 144

Strona pozwana ze względu na wnioski powódki o poprawę przejezdności prowadzi negocjacje z (...) B. o wykup innej działki, na której będzie można przeprowadzić drogę.

DOWÓD: zeznania świadka Z. K. k. 104-105

Strony prowadziły korespondencje dotyczącą utwardzenia i wytyczenia drogi dojazdowej do powyższej nieruchomości.

DOWÓD: pisma powódki k. 23, 24, 25, 28, 29, 30, 31, 33, 35

Pisma strony pozwanej k. 26, 32, 34, 36

W TAK USTALONYM STANIE FAKTYCZNYM

SĄD ZWAŻYŁ:

Powództwo jest bezzasadne.

W istocie żądanie powódki sprowadza się do nakazania stronie pozwanej usunięcia topoli rosnących na działce (...). Powódka swoje żądanie oparła o treść art. 222 §2 kc w zw. z art. 144 kc. Tym samym roszczenie dotyczy immisji.

Zgodnie z treścią art. 144 kc właściciel nieruchomości powinien przy wykonywaniu swego prawa powstrzymać się od działań, które by zakłócały korzystanie z sąsiedniej nieruchomości ponad przeciętną miarę, wynikającą ze

społeczno-gospodarczego przeznaczenia nieruchomości i stosunków miejscowych, zaś art. 222 par. 2 kc stanowi, że przeciwko osobie, która narusza własność w inny sposób aniżeli przez pozbawienie właściciela faktycznego władztwa nad rzeczą, przysługuje właścicielowi roszczenie o przywrócenie stanu zgodnego z prawem i zaniechanie naruszeń.

Istotnym problemem w niniejszej sprawie jest kwestia pozwolenia na wycinkę drzew. Tym samym mamy do czynienia ze zbiegiem przepisów, które regulują istotną dla rozstrzygnięcia sprawy kwestię. S. R. (1) w Komentarzu do Kodeksu Cywilnego porusza analogiczny problem wskazując, że w niektórych wypadkach zachodzi zbieg innych przepisów mogących wchodzić w grę w sytuacjach objętych art. 144 kc „w niektórych wypadkach zbieg ten dotyczy przepisów szczególnych w stosunku do art. 144, które wyłączają wówczas jego stosowanie zgodnie z zasadą, że przepis szczególny wyłącza ogólny. Tak jest np. z przepisami ustawy z 31 I 1980r o ochronie i kształtowaniu środowiska (...) wg których usunięcie drzew i krzewów z terenu nieruchomości może, po za pewnymi wyjątkami, nastąpić tylko za zezwoleniem organu gminy”. „oznacza to, że roszczenie negatoryjne właściciela o usunięcie drzew i krzewów stanowiących przeszkodę w nasłonecznieniu gruntu i wpływ na zmniejszenie plonów albo innych obiektów objętych ochroną administracyjnoprawną – oparte na podstawie art. 222 par. 2 w zw. z art. 144 kc – nie mogłoby być uwzględnione”¹

Podkreślić należy, że zgodnie z obowiązującymi w chwili obecnej przepisami wycinka drzew lub ingerencja w kształt korony tych drzew zgodnie z treścią art. 83 ust. 1 ustawy z 16 IV 2004 roku o ochronie przyrody (tj. Dz.U. z 2009r, nr 151, poz. 1220 z późn. zm.) wymaga zezwolenia (wydanego przez wójta, burmistrza albo prezydenta miasta, a w przypadku gruntów gminy – starosty). Tym samym strona pozwana nie mogła podjąć czynności związanych z wycinką lub ogłowieniem drzew bez uzyskania pozytywnej decyzji właściwego organu. Zgodnie z art. 88 tej ustawy w przypadku wycinki drzew bez zezwolenia wymierzana jest administracyjna kara pieniężna. Pomimo iż obowiązuje obecnie inna ustawa regulująca wycinkę drzew to co do zasady nadal występuje poruszony w cytowanym Komentarzu zbieg przepisów, co skutkowało oddaleniem powództwa.

Ponadto wskazać należy, że w sprawie o immisję zgodnie z treścią art. 6 kc powódka powinna wykazać, że działania strony pozwanej polegające na nieusunięciu drzew zakłócają korzystanie przez powódkę z nieruchomości powódki. Okoliczności tych powódka nie wykazała. Powódka podnosiła, że w sytuacji kiedy na części drogi rosną drzewa nie można dojechać do nieruchomości powódki wskazując, że droga biegnąca przez działkę (...) jest nieprzejezdna. Z zeznań świadka Z. K. oraz przedłożonych przez stronę pozwaną fotografii wynika, że droga pomimo, że jest wąska jest przejezdna. Strona powodowa podnosiła zaś, że droga ta jest drogą wewnętrzną i brak jest przepisów wskazujących jaką powinna mieć szerokość. Także fotografie przedłożone przez powódkę zaprzeczają temu, że droga jest nieprzejezdna. Na zdjęciach znajdujących się na k. 92 i 119-122 widać, że droga jest użytkowana, gdyż inaczej by zarosła trawą, widoczne zaś są ślady opon pojazdów, droga ma charakterystyczne dla drogi polnej dwa ślady pozostawione przez pojazdy (brak na nich roślinności) i pomiędzy nimi pas roślinności (część po której nie przejeżdżają opony). Świadek R. K. (2) zeznał, że zna 4-5 użytkowników tej drogi – pomimo takiej małej ilości użytkowników droga nie jest zarosnięta co świadczy o tym że jest ona użytkowana. Tym samym uznać należało, że z drogi tj. korzystają inni użytkownicy celem dojazdu do swoich nieruchomości. Tak więc i powódka ma możliwość korzystania z tej drogi.

Tym samym nie można uznać, że powódka wykazała, że zaniechanie Gminy jako właściciela działki (...) zakłóca korzystanie przez powódkę z nieruchomości powódki.

W związku z powyższym na podstawie powołanych przepisów powództwo oddalono.

W związku z powyższym oddalono wniosek powódki o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego geodety, gdyż opinia ta nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

O kosztach orzeczona na podstawie art. 102 kpc uznając, że okoliczności niniejszej sprawy uzasadniają nieobciążanie powódki kosztami procesu.

1 S. R. Komentarz do Kodeksu Cywilnego Księga druga, Wydawnictwo (...), W. 1996, s. 52